

[Rager.]

styrelsen maaske befinder sig i en lignende Dvale- eller Uskyldighedstilstand.

Hans Hansen (Rørby): Den højtærede Handelsminister udtalte i sine Bemærkninger til mig, at det var det letteste at sige nej til, at Staten skulde blande sig ind i Burmeister & Wain's Forhold. Jeg skal gerne give den højtærede Minister Ret i, at det ikke i dette Tilfælde er let for ham at bevæge sig paa disse Felter, lige saa lidt som det er let for Rigsdagsmænd at overse Konsekvensen af det, der her sker. Det er dog ikke alene lettere, det er ogsaa rigtigere, at Staten ikke blander sig ind i private Forhold.

Med Hensyn til Aktionærerne og med Hensyn til Kreditorerne og de Spørgsmaal, der har været fremme, vil jeg gerne sige, at Aktionærerne i Burmeister & Wain har efter det, der foreligger af Oplysninger, i Tiden fra 1916 til 1919 faaet udbetalt næsten hele Aktiekapitalen paa det Tidspunkt, nemlig 80 pCt., og derefter i en Række Aar 12 pCt., 15 pCt. og 12 pCt. og til sidst 8 pCt., indtil sidste Aar, hvor Udbyttet var Nul. Jeg tror derfor, det kan siges, at Aktionærerne har faaet alt, hvad de har Krav paa.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tidspunktet for Selskabets første Henvendelse til Staten vil jeg minde om, at dette Spørgsmaal er besvaret ved Toldforliget i Oktober, da man gennemførte Forhøjelsen med 25 pCt. af Tolden paa Rør, som vistnok direkte blev gennemført af Hensyn til Burmeister & Wain. Deri ligger jo et Svar: man har henvendt sig paa et langt tidligere Tidspunkt.

Regeringen og Rigsdagen har nu ved Moratoriet yderligere forværret Stillingen baade for Aktionærer og Kreditorer. Det fremgaar, at Underskuddet i det sidste Aar har været 6 Mill. Kr., altsaa ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. pr. Maaned, og hvis alle Forhold er lige, vil det sige, at i de to Maaneder er Underskuddet forøget med 1 Mill. Kr. Derfor er maaske Begivenhedernes Gang allerede foregrebet ved Moratoriet.

Vi har fra vor Side nedlagt Protest mod, at Staten blander sig i Selskabets Forhold, ikke fordi det var lettere, men fordi det var rigtigere, at Staten holdt sig udenfor. Regering og Rigsdag burde maaske snarere have undersøgt, om der ikke fra Burmeister & Wain's Ledelses Side foreligger noget kriminelt med Hensyn til det før nævnte, Tilbageholdelsen af Ydelserne til Eksportkreditinstitutionen. Her er maaske Op-gaven for Staten at faa slaaet fast, at netop

Bestyrelse og Direktion har et Ansvar, som ikke maa forflygtiges.

Udover dette kan vi ikke se, at Staten bør blande sig i Selskabets Forhold. Vi mener, at Staten maa blande sig i Forholdet paa samme Maade som alle andre Kreditorer, jeg gentager: ikke fordi det er lettere, men fordi det absolut er det rigtigste og den eneste Stilling, Regering og Rigsdag kan tage overfor dette Selskab.

Munch-Petersen: Desværre har jeg intet Svar faaet paa min Forespørgsel til Justitsministeren, fordi Justitsministeren er flygtet ud af Salen i Anledning af den Forespørgsel, vi vil stille om Forbudet mod Arbejderdemonstrationen den 25. Februar. Men det ærede Medlem Hr. Rager har som Partifælle af Justitsministeren givet et Slags Svar, idet han antydede, at han vilde kræve dette Angreb paa Bestyrelsen ført ud i de yderste Konsekvenser. Nu faar vi se, hvad dette Udtryk betyder.

I øvrigt er det naturligvis vanskeligt for mig bestemt at udtale mig om det Spørgsmaal, som Handelsministeren ogsaa var inde paa, det kriminelle Ansvar i denne Sag, idet vi netop ikke har faaet disse Oplysninger frem. Vi har af Handelsministeren faaet at vide, at den Beretning, som er aflagt her officielt, i høj Grad skaaner Ledelsen for Selskabet. Men netop denne vage Vending, dette, at man ikke kan bruge en mere konkret Vending, gør det jo muligt for Ledelsens Forsvarer her i Salen eller en af Forsvarerne, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at tilbagevise det og sige, at der altsaa ikke er noget om det.

Officielt skal man skaaner Ledelsen, officielt skal man netop bygge op paa det tidligere, paa det privatkapitalistiske Grundlag, og maa derfor ikke rette for stærke Angreb paa Udbytterfirmaet Burmeister & Wain. Alle de Forhold, der har gjort sig gældende i dette Firma, og hvoraf nogle er blevet fremdraget nu, kan man dog ikke tænke sig, at Handelsministeren — den Mand, som efter socialdemokratisk Opfattelse sidder som en vis Kontrolant overfor den kapitalistiske Virksomhed i det kapitalistiske Samfund — overhovedet intet skulde have vidst om. Dette er jo dog den socialdemokratiske Opfattelse. Naar saa det ærede Medlem Hr. Rager fremdrager et Eksempel, hvor man direkte kan beskylde Bestyrelsen for Brud paa Aktieselskabsloven, altsaa for strafbar Handling, saa ligger det jo nær at spørge, hvordan Handelsministerens Ansvar er.